

РЕШЕНИЕ

№ 3051

гр. София, 08.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2771** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл. 128, ал. 1, т. 7, по реда на чл. чл. 145 – 178, АПК, вр. ГПК.

Делото е образувано по повод подадена от управителя на „Д. – 95” Е. молба, с посочено правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК. С молбата е заявено искане да бъде прогласена нищожност на Решение № 112/09.11.2009 г. на Административен съд С. – град, 10^{-ти} състав, постановено по административно дело № 4594/2009 г. С това съдебно решение Съдът е отхвърлил жалбата на „Д. – 95” Е. срещу Решение № 195/11.06.2009 г. на изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, с което последният се е произнесъл по жалба от същото дружество, срещу действия на публичен изпълнител по изп. дело № 95/2001 г.

Молителят обосновава твърдението си за нищожност на съдебното решение с аргументи за нарушаване на принципа за случайно разпределение на делата, довело до постановяване на акта от съдия, различен от съдията – докладчик, както и до съмнения относно безпристрастността на съда. Като цяло счита, че постановилият решението съдебен състав е незаконен.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от упълномощен адвокат Е Б, който поддържа искането. Изрично заявява, че не претендира разноски за водене на делото.

Ответникът – Д. на ТД на Н. С. - град, след редовно призоваване не изпраща

процесуален представител. Не е изразил становище по искането.

Като доказателства по делото са приети тези, съдържащи се в административната преписка, както и адм. дело № 4594/2009 г. по описа на АССГ, 10 състав.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и доводите на искателя, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

С Решение № 112/09.11.2009 г. 10^{-ти} състав на Първо отделение на Административен съд С. – град е отхвърлил жалбата на „Д. – 95” Е. срещу Решение № 195/11.06.2009 г. на изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, с което се е произнесъл по жалба от същото дружество, срещу действия на публичен изпълнител, извършени по изп. дело № 95/2001 г., по което търговското дружество е длъжник за установени по надлежния ред публични задължения.

Титуляр на 10^{-ти} състав на АССГ е съдия К С, на която, съобразно установения в чл. 157, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 9 от Закона за съдебната власт първоначално е било разпределено административно дело № 4594/2009 г. Този съдия, с определение от 18.08.2009 г. е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.10.2009 г. На тази дата обаче, видно от съдебния протокол (л. 134 от адм. дело № 4594/2009 г.) съдебното заседание е било проведено от друг съдия в Административен съд С. – град – съдия Владимир Николов, който впоследствие е постановил и оспорваното Решение № 112 от 09.11.2009 г., което, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 2 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване. Не разполагайки с друг правен способ управителят на „Д. – 95” Е. е подписал и подал сигнал до Инспектората към Висшия съдебен съвет, вх. № 47/13.01.2010 г., в който е изразил недоволството си от обстоятелството, че съдебното решение е постановено не от първоначално определения съдия – докладчик, а от друг съдия. Във връзка със сигнала е била извършена проверка от страна на инспектор Е П, резултатите от която са обобщени в Становище, изх. № 332/2010 г. (л. 9 от настоящото дело). Установено е, че при образуването и разпределянето на адм. дело № 4594/2009 г. е спазена разпоредбата на чл. 157 АПК, както и тази на чл. 9 ЗСВ. Констатирано е обаче, че необосновано определеният на случаен принцип съдия – докладчик е бил заменен със съдия Н, който е титуляр на друг съдебен състав, а не на десети състав. Не са установени данни замяната да е била извършена с ново разпределяне на делото по установения ред или с изрична санкция на административен ръководител на АССГ. Направено е заключението, че независимо от това нарушение правата на дружеството – жалбоподател не са били засегнати, както и че липсват основания да бъде образувана проверка на случая, по реда на чл. 56, ал. 1, предл. 2, чл. 57, ал. 2 и чл. 58 ЗСВ.

Искателят по настоящото дело, като се позовава на становището на Инспектората счита, че Решение № 112/09.11.2009 г. на Административен съд С. – град, 10^{-ти} състав, по административно дело № 4594/2009 г. е нищожно, понеже

било постановено от незаконен състав.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени искането на молителя така, както е заявено, намира следното.

Основанието за разглеждане на така заявеното искане, както и компетентността на АССГ произтичат от разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 АПК. Искането за прогласяване на нищожността на съдебното решение е процесуално допустимо за разглеждане по същество, но е изцяло неоснователно.

Разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 7 АПК установява родова компетентност (подведомственост) на административния съд на дела по искания за обявяване на нищожност на решения, постановени от административните съдилища. Нормата визира нови административни дела, производството по които е водено по реда на АПК и на практика изключва подведомствеността на гражданските съдилища, на основание чл. 270, ал. 1, ал. 2 ГПК. Предоставената правна възможност по чл. 128, ал. 1, т. 7 АПК касае съдебни актове, с които съдът се е произнесъл по главния материалноправен спор.

Необосновани и недоказани са твърденията на искателя за това, че Решение № 112/09.11.2009 г. по адм. дело № 4594/2009 г. е постановено от незаконен състав, както и че със замяната на съдията – докладчик умишлено е заобиколена системата за случайно разпределение на делата, кат съдията, определен да води съдебното заседание, респ. да реши делото бил пристрастен.

Според чл. 164 АПК Административният съд разглежда делото в състав от един съдия, който естествено и логично е да е назначен като съдия в същия съд. Разпределянето на постъпващите в съда дела, съответно определянето на конкретен съдия – докладчик, както вече бе споменато, се извършва от председателя на съда, негов заместник или от председателя на отделението и се предава на съдията - докладчик, който се определя съобразно поредността на постъпването на оспорванията, чрез електронно разпределяне или чрез друг начин за случайно разпределяне – чл. 157 АПК. Не е спорно, че „преразпределянето” на адм. дело № 4594/2009 г. на съдия Н не е било направено с изричен акт или с изрична санкция на председателя на съда или на негов заместник. Това обаче не квалифицира съдебния състав, който е постановил решение по делото, като незаконен състав. Няма съмнения (не се твърди и от искателя), че съдия В Н е съдия от състава на Административен съд С. – град, отговаря на установените в ЗСВ изисквания за заемането на тази длъжност и през периода 14.10.2009 г. до 09.11.2009 г. този негов статус не е бил променян. Значителният брой дела на производство в АССГ не изключва възможност, първоначално определен съдия – докладчик, при наличие на обективни причини, които по един или друг начин създават пречки да участва непрекъснато в процеса на решаване да бъде заменен с друг съдия от същия съд. Констатираното от Инспектората формално нарушаване на правилата за заместване по определеното дело не е основание да се счита, че новосформираният съдебен състав е незаконен, некомпетентен и/или предубеден. Още повече, че всяка страна по делото разполага с процесуалната

възможност да оспори състава на съда.

За да бъде квалифицирано като нищожно постановеното решение от съдия Н, който не е бил определен като докладчик с изрична санкция на председателя на съда, следва да са налице такива тежки пороци на това решение, които да противоречат на изискванията за валидно решение изобщо. Както се каза, не може да бъде прието, че съдебният състав е ненадлежен (некомпетентен). От друга страна съдебното решение несъмнено е постановено в рамките на правораздавателната власт на Административен съд С. – град. Съдебното производство е било проведено по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, който определя, че длъжникът може да оспори решението на решаващия административен орган пред административния съд по местонахождението на публичния изпълнител, чието действие се обжалва – чл. 268, ал. 1 ДОПК, в редакцията преди изменението с ДВ, брой 32/2009 г., в сила от 01.01.2010 г. В случая публичният изпълнител е бил от Агенцията за държавни вземания, понастоящем закрыта, следователно, спазена е и местната подсъдност.

Относно изискванията, на които следва да отговаря съдебното решение субсидиарно приложение в административното производство, на основание чл. 144 АПК и § 2 ДР ДОПК намират установените в чл. 235, чл. 236 ГПК правила. Атакуваното решение е постановено съобразно тези изисквания, а именно: от съдебния състав, участвал в заседанието, в което е завършено разглеждането на делото; изготвено е в писмена форма и е подписано; обявено е редовно и съдържа всички реквизити, очертани в чл. 236, ал. 1, ал. 2 ГПК.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. 128, ал. 1, т. 7 АПК Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно и недоказано искането на управителя на „Д. – 95” Е., да бъде прогласена нищожност на Решение № 112/09.11.2009 г. на Административен съд С. – град, 10^{-ти} състав, постановено по административно дело № 4594/2009 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: